

عنوان مقاله:

بررسی قاعده ی اشتراک بین عالم و جاهل و تاثیر آن بر مسئولیت کیفری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد حسین دانشفر - دانشجوی دکتری گرایش حقوق جزا جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان خوراسگان

منیره دانشفر - کارشناسی ارشد فقه و حقوق اسلامی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

قواعد فقهی فرمول های کلی هستند که در ابواب مختلفی جریان دارند و منشاء استنباط احکام جزئی هستند که از جمله ی آن ها قاعده ی اشتراک بین عالم و جاهل است. اشتراک در اصطلاح فقهی عبارت است از این که یک حکم تکلیف یا وضعی شامل همه ی مسلمین اعم از زن و مرد، صغیر و کبیر، عالم و جاهل می شود، و همه ی افراد مخاطب احکام شرعی و قانونی قرار گیرد. از جمله فروع این قاعده اشتراک عالم و جاهل است. منظور از قاعده ی اشتراک احکام بین عالم و جاهل این است که تمام افراد مکلف، مخاطب احکام الهی قرار می گیرند، خواه نسبت به حکم علم داشته باشند یا خیر. ادعای نوشتار حاضر این است اولاً قاعده ی اشتراک یک قاعده ی اصولی است و ثانیاً افراد جاهل نیز مانند عالم در مرحله ی تشریح مکلف به احکام هستند ولی در مرحله ی تنجز تکلیفی ندارند و معذورند، مگر اینکه مقصر باشند، که در این صورت نسبت به کوتاهی در یادگیری مستحق مجازات الهی هستند، همین مبنا در مسئولیت کیفری نیز مورد توجه قانون گذار بوده است.

کلمات کلیدی:

قاعده، اشتراک عالم و جاهل، مسئولیت کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/924973>

